

Ο περί Ταμείου Συντάξεων και Εκτάκτων Επίδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσονόντων και τῶν Θυμάτων τοῦ Ἀγῶνος Ἐξαρτωμένων και τῶν Ἀναπήρων αὐτοῦ (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1978 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 70 τοῦ 1978

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ
ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΕΞΑΡΤΩΜΕΝΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1962 ΕΩΣ 1975

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Ταμείου Συντάξεων και Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσονόντων και τῶν Θυμάτων τοῦ Ἀγῶνος Ἐξαρτωμένων και τῶν Ἀναπήρων αὐτοῦ (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1978, και θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τῶν περί Ταμείου Συντάξεων και Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσονόντων και τῶν Θυμάτων τοῦ Ἀγῶνος Ἐξαρτωμένων και τῶν Ἀναπήρων αὐτοῦ Νόμων τοῦ 1962 ἕως 1975 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «ὁ βασικὸς νόμος») και ὁ βασικὸς νόμος και ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ περί Ταμείου Συντάξεων και Ἐκτάκτων Ἐπιδομάτων τῶν ἐκ τῶν Πεσονόντων και τῶν Θυμάτων τοῦ Ἀγῶνος Ἐξαρτωμένων και τῶν Ἀναπήρων αὐτοῦ Νόμοι τοῦ 1962 ἕως 1978.
- Συνοπτικὸς τίτλος:
Ἑλληνικοὶ Κοινοτικοὶ Νόμοι:
4 τοῦ 1962
17 τοῦ 1962
4 τοῦ 1964,
και Νόμοι
6 τοῦ 1966
48 τοῦ 1967
59 τοῦ 1969
43 τοῦ 1971
41 τοῦ 1972
26 τοῦ 1975.

2. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

- (α) Διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς παραγράφου (β) τοῦ ὄρου «Θύμα» και τῆς ἀντικαταστάσεώς τῆς διὰ τῆς ἀκολουθούτου, παραγράφου :
- «(β) ἀνάπηρον τὸν ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος πέραν τῶν τεσσαράκοντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν ὅστις ἀπεβίωσεν ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας, ὡς και πάντα ἄλλον ἀνάπηρον ὅστις κατ' ἔκθεσιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου ἀπεβίωσεν ἐξ ὑποτροπιάσεως τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀναπηρίαν παθήσεως, ἐὰν ἐν ἐκατέρῃ τῶν περιπτώσεων ὁ ἀνάπηρος εἶχεν ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως και δὲν ἀπώλεσε τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου του.»
- (β) διὰ τῆς διαγραφῆς τῆς παραγράφου (β) τοῦ ὄρου «Πεσών» και τῆς ἀντικαταστάσεώς τῆς διὰ τῆς ἀκολουθούτου παραγράφου :
- «(β) ἀνάπηρον τὸν ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος πέραν τῶν τεσσαράκοντα ἐννέα τοῖς ἑκατὸν ὅστις ἀπεβίωσεν ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας, ὡς και πάντα ἄλλον ἀνάπηρον ὅστις
- Τροποποιήσις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ βασικοῦ νόμου.

κατ' ἔκθεσιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου ἀπεβίωσεν ἐξ ὑποτροπιάσεως τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀναπηρίαν παθήσεως, ἐάν ἐν ἐκατέρᾳ τῶν περιπτώσεων ὁ ἀνάπηρος εἶχεν ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως καὶ δὲν ἀπώλεσε τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου του».

Ἀντικατάστασις τοῦ ἐδαφίου (6) τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ βασικοῦ νόμου.

3. Τὸ ἐδάφιον (6) τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ἐδαφίου :

«(6) Οἰοσδήποτε ἐξαρτώμενος ἐξ ἀναπήρου ἔχοντος πρὸ τοῦ θανάτου του βαθμὸν ἀνικανότητος πέραν τῶν τεσσαράκοντα ἑννέα τοῖς ἑκατὸν καὶ θανάτου ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, ὡς καὶ οἰοσδήποτε ἐξαρτώμενος ἐξ ἀναπήρου θανάτου, κατ' ἔκθεσιν τοῦ Ἱατροσυμβουλίου, ἐξ ὑποτροπιάσεως τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀναπηρίαν παθήσεως, δύναται, ἐάν ὁ ἀνάπηρος εἶχεν ἀποκτήσει δικαίωμα συντάξεως καὶ δὲν ἀπώλεσε τοῦτο πρὸ τοῦ θανάτου του, νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνακουφίσεως Παθόντων αἴτησιν διὰ χορήγησιν συντάξεως ἐντὸς δέκα μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀναπήρου.»

Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ βασικοῦ νόμου.

4. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ βασικοῦ νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐξ αὐτοῦ διαγραφῆς τῶν λέξεων «τεσσαράκοντα καὶ πέντε λίρας» (τετάρτη γραμμὴ) καὶ τῶν λέξεων «τεσσαράκοντα λίρας» (πέμπτη γραμμὴ) καὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς των διὰ τῶν λέξεων «ἑβδομήκοντα λίρας» καὶ «ἑξήκοντα λίρας», ἀντιστοίχως.

Ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ βασικοῦ νόμου.

5. Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ἄρθρου :

«Υποχρέωσις δικαιοῦχων νὰ παρέχωσι ζητούμενα στοιχεῖα καὶ πληροφoρίας καὶ συνέπειαι μὴ ἐκπληρώσεως αὐτῆς.

13.—(1) Πᾶς δικαιοῦχος ὀφείλει νὰ παρέχῃ ἐκάστοτε τὰ ζητούμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων ἀκριβῆ στοιχεῖα καὶ πληροφoρίας, αἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς διαπίστωσιν τῆς προσωπικῆς, περιουσιακῆς, οικονομικῆς, κοινωνικῆς ἢ οἰκογενειακῆς καταστάσεως αὐτοῦ ἢ τῶν ἐξαρτωμένων του.

(2) Πᾶς ὅστις ἐν γνώσει του προβαίνει ἐγγράφως ἢ προφορικῶς εἰς ψευδῆ δήλωσιν, ἐν σχέσει πρὸς οἰονδήποτε στοιχεῖον παρεχόμενον ἢ οἰονδήποτε πληροφορίαν παρεχομένην ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἶναι ἔνοχος ἀδικήματος καὶ ὑπόκειται εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ δύο ἔτη ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς πεντακοσίας λίρας ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

(3) Ἐν περιπτώσει παραλείψεως τοῦ δικαιοῦχου νὰ παράσῃ οἰονδήποτε τῶν παρ' αὐτοῦ ζητηθέντων, δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, στοιχείων ἢ πληροφoριῶν, ἢ τοιαύτη παράλειψις, ἀνεξαρτήτως οἰονδήποτε ποινικῆς διώξεως κατ' αὐτοῦ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου, συνεπάγεται ἀναστολὴν τῆς εἰς αὐτὸν καταβαλλομένης δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου συντάξεως.»

Ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ βασικοῦ νόμου.

6. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ βασικοῦ νόμου διαγράφεται καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ἄρθρου :

«Ἐκπτώσις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος.

14. Δικαιοῦχος ἐκπίπτει τοῦ κατ' ἄρθρον 6 δικαιώματος ἐάν οὗτος κατεδικάσθῃ εἰς φυλάκισιν ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ὅπερ, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, προδίδει ἠθικὴν διαστροφὴν χαρακτῆρος.»

7. Το άρθρον 15 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακόλουθου άρθρου :

« Αναστολή συντάξεως.

15.—(1) Ἡ παροχή συντάξεως ἀναστέλλεται—

(α) ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος ἐκτίει ποινὴν φυλακίσεως·

(β) εἰς πᾶσαν περίπτωσιν παραβάσεως οἰουδήποτε άρθρου τοῦ παρόντος Νόμου συνεπαγομένης ἀναστολὴν συντάξεως.

(2) Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀναστολῆς ὀφειλομένης εἰς ἔκτισιν ὑπὸ δικαιούχου ποινῆς φυλακίσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνακουφίσεως Παθόντων, κατ' αἴτησιν τοῦ δικαιούχου ὑποβαλλομένην ἐντὸς ἑνὸς ἔτους μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἔκτισιν τῆς ποινῆς, ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκ νέου παροχῆς τῆς συντάξεως ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀποφυλακίσεώς του, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ἀποφασισθῆ ὅτι οὗτος ἐκπίπτει τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν δυνάμει τοῦ άρθρου 14.

(3) Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀναστολῆς λόγω παραβάσεως άρθρου τοῦ παρόντος Νόμου συνεπαγομένης τὴν τοιαύτην ἀναστολήν, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνακουφίσεως Παθόντων, κατ' αἴτησιν τοῦ δικαιούχου, ὑποβαλλομένην ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀναστολῆς, ἀποφασίζει, ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος θὰ ἔχη συμμορφωθῆ πρὸς τὸ παραβίασθὲν ἄρθρον, περὶ τῆς ἐκ νέου παροχῆς ἢ μὴ τῆς συντάξεως, ἐν περιπτώσει δὲ ἐκ νέου παροχῆς αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τοιαύτης ἡμερομηνίας, ἀναδρομικῶς ἢ μὴ, ὡς ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνακουφίσεως Παθόντων ἤθελεν ὀρίσει.

(4) Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ δικαιούχου, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἑνὸς ἔτους τὸ ἀναφερομένου εἰς τὰ ἐδάφια (2) καὶ (3) τοῦ παρόντος άρθρου διὰ τὴν ἐκ νέου παροχῆν συντάξεως εἰς αὐτόν, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀνακουφίσεως Παθόντων δύναται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐκ νέου παροχῆς τῆς συντάξεως ἀναδρομικῶς διὰ περίοδον μέχρι ἑνὸς ἔτους ἀμέσως προηγουμένου τῆς ἡμερομηνίας ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ σύνταξις διὰ πᾶσαν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐπανενάρξεώς της περίοδον ἀπόλλυται διὰ τὸν δικαιούχον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου.»

8. Ὁ βασικὸς νόμος τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ἄρθρον 15, τοῦ ἀκολουθοῦ νέου άρθρου :

« Ὑποχρέωσις δικαιούχων νὰ παρέχωσι πληροφορίας καὶ στοιχεῖα καὶ συνέπειαι παραλείψεως παροχῆς τούτων.

15Α. Πᾶς δικαιούχος ὑποχρεοῦται ὅπως κατὰ πάντα χρόνον καθ' ὃν ὁ ἴδιος ἢ οἰοσδήποτε ἐξαρτώμενος αὐτοῦ λαμβάνει σύνταξιν παρέχῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνακουφίσεως Παθόντων πᾶσαν πληροφορίαν καὶ πᾶν στοιχεῖον, εἴτε αὕτη ἢ τοῦτο ἐζητήθη παρ' αὐτοῦ εἴτε μὴ, ἢ ὅποια ἢ τὸ ὁποῖον ἦτο ἢ εἶναι, ἢ ἐγνώριζεν ἢ ὤφειλε νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἦτο ἢ εἶναι, οὐσιώδης ἢ οὐσιώδες ἀναφορικῶς πρὸς τὴν συνέχισιν παροχῆς τῆς συντάξεως ἢ τὴν ἀπόσθεσιν τοῦ δικαιώματος διὰ τὴν σύνταξιν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου, εἰς περίπτωσιν δὲ παραλείψεως ὑπ' αὐτοῦ νὰ παράσῃ οἰανδήποτε τῶν ἐν λόγω πληροφοριῶν ἢ οἰονδήποτε τῶν ἐν λόγω στοιχείων εἶναι ἔνοχος ἀδικήματος καὶ ὑπόκειται εἰς φυλάκισιν μὴ ὑπερβαίνουσαν πᾶ δύο ἔτη ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰς πεντακοσίας λίρας ἢ εἰς ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.»

Ἀντικατάσταση τοῦ άρθρου 15 τοῦ βασικοῦ νόμου.

Προσθήκη εἰς τὸν βασικὸν νόμον νέου άρθρου 15Α.

*Αντικα-
τάσσεις του
άρθρου 17
του βασικού
νόμου.

9. Το άρθρον 17 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται δια του ακόλουθου άρθρου :

«Σύνταξις 17. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 10, η σύνταξις των έκ των πεσόντων εξαρτωμένων, κατά μήνα, θά είναι ως ακολούθως :

(1) Πλήρως εξαρτώμενοι εκ πεσόντων :

(α) Χήρα, ποσόν ουχί μικρότερον των δεκατεσσάρων λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των είκοσι τεσσάρων λιλῶν.

(β) Έκαστον τέκνον, ποσόν ουχί μικρότερον των όκτώ λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των δώδεκα λιλῶν.

(γ) Έκαστος άλλος εξαρτώμενος, ποσόν ουχί μικρότερον των όκτώ λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των δώδεκα λιλῶν :

Νοείται ότι εάν ό πεσών κατέλιπε μόνον έν πλήρως εξαρτώμενον πρόσωπον, τό ποσόν τής συντάξεως θά είναι ουχί μικρότερον των δώδεκα λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των είκοσι τεσσάρων λιλῶν.

(2) Μέρικως εξαρτώμενοι εκ πεσόντων, έκαστος ποσόν ουχί μικρότερον των πέντε λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των δέκα λιλῶν.

(3) Πλήρως εξαρτώμενοι εκ θυμάτων :

(α) Χήρα, ποσόν ουχί μικρότερον των δώδεκα λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των είκοσι λιλῶν.

(β) Έκαστον τέκνον, ποσόν ουχί μικρότερον των όκτώ λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των δέκα λιλῶν.

(γ) Έκαστος άλλος εξαρτώμενος, ποσόν ουχί μικρότερον των όκτώ λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των δέκα λιλῶν.

(4) Μερικως εξαρτώμενοι εκ θυμάτων, έκαστος ποσόν ουχί μικρότερον των πέντε λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των έννέα λιλῶν.»

*Αντικα-
τάσσεις του
άρθρου 19
του βασικού
νόμου.

10. Το άρθρον 19 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται δια του ακόλουθου άρθρου :

«Σύνταξις 19. Η σύνταξις ανάπηρων, κατά μήνα, θά είναι ως ακολούθως :

(1) Δι' έκαστον πλήρως ανάπηρον μαχητήν—

(α) άνευ οικογενειακών ύποχρεώσεων, ποσόν ουχί μικρότερον των είκοσι πέντε λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των πενήκοντα πέντε λιλῶν.

(β) με οικογενειακάς ύποχρεώσεις, ποσόν ουχί μικρότερον των τριάκοντα πέντε λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των έβδομήκοντα λιλῶν.

(2) Δι' έκαστον πλήρως ανάπηρον άμαχον—

(α) άνευ οικογενειακών ύποχρεώσεων, ποσόν ουχί μικρότερον των δεκαοκτώ λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των τεσσαράκοντα λιλῶν

(β) με οικογενειακάς ύποχρεώσεις, ποσόν ουχί μικρότερον των είκοσι λιλῶν και ουχί μεγαλύτερον των πενήκοντα λιλῶν.

(3) Δι' ἕκαστον μερικῶς ἀνάπηρον μαχητήν—

(α) ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος πέραν τῶν τεσσαράκοντα ἑννέα τοῖς ἑκατόν—

(i) ἄνευ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν δεκαοκτῶ λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν τεσσαράκοντα λιβρῶν

(ii) μὲ οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν εἴκοσι λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν πενήκοντα λιβρῶν

(β) ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος κυμαινόμενον μεταξὺ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ἑννέα τοῖς ἑκατόν, ἀμφοτέρων περιλαμβανομένων—

(i) ἄνευ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν δώδεκα λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν εἴκοσι πέντε λιβρῶν

(ii) μὲ οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν δεκαπέντε λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν τριάκοντα λιβρῶν

(γ) ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος μέχρις εἴκοσι ἑννέα τοῖς ἑκατόν περιλαμβανομένου—

(i) ἄνευ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν ἑνδεκα λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν εἴκοσι λιβρῶν

(ii) μὲ οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν δεκατριῶν λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν εἴκοσι τεσσάρων λιβρῶν.

(4) Δι' ἕκαστον μερικῶς ἀνάπηρον ἄμαχον—

(α) ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος πέραν τῶν τεσσαράκοντα ἑννέα τοῖς ἑκατόν—

(i) ἄνευ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν δώδεκα λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν εἴκοσι πέντε λιβρῶν

(ii) μὲ οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν δεκαπέντε λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν τριάκοντα πέντε λιβρῶν

(β) ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος κυμαινόμενον μεταξὺ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ἑννέα τοῖς ἑκατόν, ἀμφοτέρων περιλαμβανομένων—

(i) ἄνευ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν ἑνδεκα λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν εἴκοσι λιβρῶν

(ii) μὲ οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν δεκατριῶν λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν εἴκοσι πέντε λιβρῶν

(γ) ἔχοντα βαθμὸν ἀνικανότητος μέχρις εἴκοσι ἑννέα τοῖς ἑκατόν, περιλαμβανομένου—

(i) ἄνευ οἰκογενειακῶν ὑποχρεώσεων, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν ὀκτῶ λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν δεκαπέντε λιβρῶν

(ii) μὲ οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις, ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν ἑνδεκα λιβρῶν καὶ οὐχὶ μεγαλύτερον τῶν εἴκοσι λιβρῶν.»

Προσθήκη
εις τόν
Βασικόν
νόμον
νέου
άρθρου 28Α.

11. Ο βασικός νόμος τροποποιείται διά της εν αὐτῷ ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸ ἄρθρον 28, τοῦ ἀκολουθοῦτος νέου ἄρθρου :

«Ἐπίδομα 28Α. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται δι' ἀποφάσεώς της νὰ παρέ-
χει ἐπίδομα διακινήσεως, μὴ ὑπερβαῖνον τὰς δώδεκα λίρας
κατὰ μῆνα, εἰς ἀναπήρους, κυρίως ἀκρωτηριασθέντας,
τῶν ὁποίων ἡ διακίνησις διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἐργασίας
των καθίσταται, κατὰ τὴν κρίσιν της, προβληματικὴ λό-
γω τῆς φύσεως τῆς ἀναπηρίας των.»

Ἐναρξίς
ἰσχύος τοῦ
παρόντος
Νόμου καὶ
μεταβατικὴ
διάταξις.

12.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (2), ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου λογίζεται ὡς ἀρξαμένη τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1977 :

Νοεῖται ὅτι ἡ πληρωμὴ πάσης συντάξεως καταβαλλομένης δυνά-
μει τοῦ βασικοῦ νόμου θὰ συνεχισθῇ μέχρι τῆς λόγῳ τοῦ παρόντος
Νόμου καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, διὰ σχετικῆς ἀπο-
φάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνακουφίσεως Παθόντων, ἀναπροσαρμογῆς
τῆς τοιαύτης συντάξεως ἢ τῆς διακοπῆς αὐτῆς, ἀναλόγως τῆς περι-
πτώσεως.

(2) Ἡ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 5, 8 καὶ 11 τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφη-
μερίδι τῆς Δημοκρατίας.